

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. ΒΕΛΛΙΑΝΣ

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΕΥΘΥΚΤΗΣ Ι. ΜΠΗΤΟΣ

ΤΟΞΕΥΜΑΤΑ

Ο ΣΟΥΡΗΣ ἔχει ἓνα χαριτωμένο ποιηματάκι, εἰς τὸ ὁποῖον περιγράφει τὰ κατορθώματα ἐνός νεαροῦ ρασοφόρου. Τὸ ποίημα καταλήγει μὲ τὸν ἀκόλουθον στίχον :

«Καὶ οὐς ὁ Θεὸς συνέλευξε-χωριζέτω διάκος»!

ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ αὐτὸν ἄς μοῦ ἐπιτραπῆ νὰ τὸν μεταβάλω ὡς ἐξῆς:

«Καὶ οὐς συνέλευξε παπῆ;-χωριζέτω χότζας»!

Τὸ πρᾶγμα ἐγένετο εἰς τὴν Συρίαν, ὅπου ὁ Καδῆς τῆς πόλεως ἐξέδωκεν ἀπόφασιν διαζυγίου μεταξύ... Ὁρθοδόξων!

ΜΕ ΤΗΝ φόραν τοῦ πῆραν αἱ ἰδέαι τοῦ «ἐξοθωμανισμοῦ» μὴν σᾶς θανῆ παράδοξον ἂν αἰφνης ἀκούσατε αἴσιο ὅτι αἱ ἄδειαι γάμου ἐκδίδονται ἀπὸ τὸν... Καϊμακάμην καὶ τὸ μυστήριον τοῦ βαπτίσματος τελεῖται ἀπὸ τὸν πλησιέστερον... Ἰμάμην!

ΚΑΙ ΑΥΤΟ λέγεται σεβασμὸς πρὸς τὰ προνόμια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου! Ἐλθιδιόνησα ὅμως ὅτι ἡ Κυβερνησις μόνον τὰ προνόμια τῆς ἐταιρείας ἄντες ἀναγκάζεται νὰ σεβασθῆ, διότι γνωρίζει ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶνε ἰκανὴ νὰ τῆ ἐπιβάλη τὸν ὁμώνυμον ἀμερικανικὸν νόμον. Διὰ τὰ θρησκευτικὰ προνόμια μόνον ὑποσχέσεις δίδει, χωρὶς νὰ τὰς τηρῆ.

Ο ΤΖΑΒΙΤ βένε ἐπισκέπτεται τὴν Σόφιαν. Διαδίδεται μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ἐστάλη ἐκεῖ διὰ

νὰ γνωρίσῃ ἐκ τοῦ πλησίον ὅλους αὐτοὺς τοὺς εἰς ᾧ καὶ ἐφ' ἐκείνων, τῶν ὁποίων αἱ ἀποκαλύψεις εἰς τὸ Στρατοδικεῖον ἠνέγκασαν τὸν κόμμον νὰ θέσῃ τὸ μανδύλιον ὑπὸ τὴν οἶνα.

ἈΛΛΟΙ ΠΑΛΙΝ διαδίδουν ὅτι μετέβη ἐκεῖ διὰ ν' ἀγοράσῃ βουλγαρικὰ κτήνη χάριν τῆς γεωργίας ἐν Μακεδονίᾳ, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ὀφροντίσῃ κατὰ τὸν ἐκδωρηθέντα ἐνταῦθα λόγον τοῦ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τοῦ Συντάγματος.

ΤΟ ΤΟΙΟΥΤΟΝ συνάγεται ἐκ τοῦ ἐπομένου ἀποσπάσματος τῶν πρακτικῶν τῆς Συνεδρίας εἰς μίαν ἀπὸ τὰς τελευταίας τῆς συνεδρίας: «Ὁ Πρόεδρος: ἐπιπλήττει ἓνα βουλευτὴν. — Σιδερόφ: Τί συμπεριφορὰ εἶνε αὕτη, κ. Πρόεδρε, πρὸς τοὺς βουλευτάς; Ξεύρετε ὅτι δὲν εἴμεθα ὄχλος; — Εἰς κυβερνητικὸς βουλευτῆς: Ναί, δὲν εἶθε ὄχλος; εἶσθε... κτήνη.»!

ΕΥΤΥΧΩΣ ὅτι ἡ ἰδική μας Βουλὴ δὲν παρουσιάζει τὸ φαινόμενον αὐτό. Εἶνε ἀληθές ὅτι κάποτε - κάποτε ἐρεθίζονται καὶ τὰ πνεύματα τῶν βουλευτῶν μας, τὰ κατενάζει ὅμως ὀγλήγορα ἡ ψυχροδουσία τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τοῦ κ. Νάλλη καὶ τὰ θροσιζοῦν τὰ καρπούζια τοῦ Καδῆ ἐφέντη.

ΜΟΝΟΝ ἡ τελευταία συνεδρίασις ὑπῆρξεν ὀλίγον θεομὴ χάρις εἰς τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμεν ὁ κόκορας τῆς Βουλῆς κ. Μπούσιος εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Τὰ πνεύματα αἰφνιδίως ἐξήθησαν. Τὸ πρᾶγμα ὀ-

(Βλέπε συνέχειαν 8ην σελίδα.)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΩΜΩΔΙΑΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΜΗ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΩΝ

ΚΩΜΩΔΙΑ) εἰς προᾶξιν μίαν
καὶ ὀκτὼ πλείστας ὁσας.

Πρόσῳπα: Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπὶ τῶν στρατευσίμων Ἐπιτροπῆς.— Διάφοροι στρατεύσιμοι.— Κλητήρ.

(Ἡ σκηνὴ παρ᾽ αὐτὴ μίαν αἰθούσαν ἐπαρχιακοῦ Διοικητηρίου.)

ΣΚΗΝΗ Α΄.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ. (Ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν κλητήρα).— Κάλεσον τὸν Κῶστα Σακαλῆν!...

Ο ΚΛΗΤΗΡ. (Καλεῖ τρις).— Κῶστα Σακαλῆ!... Κῶστα Σακαλῆ!... Κῶστα Σακαλῆ!...

ΣΚΗΝΗ Β΄.

[Εἰσέρχεται ἓνας μετῆλιξ μὲ μακρὰν μισοπόδιον γενειάδα.]

ΚΩΣΤΑΣ. (Ποιῶν ἀλέξιον τεμενᾶν).— Παρών!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. (Ἐνώπιον τοῦ παρουσιασθέντος στρατευσίμου ἀνοίγει ὑπερμέτρως τοὺς ὀφθαλμούς ἀπὸ τὴν ἐκπληξιν).— Εἶσαι σὺ ὁ Κῶστας Σακαλῆς;

ΚΩΣΤΑΣ. (Φέρον τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ ὑποκλινόμενος).— Μάλιστα, μπεμη!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. (Μὲ κάποιαν συγκίνησιν).— Ξέρεις, παιδί μου; Ἀπὸ σήμερον εἶσαι στρατιώτης. Κύταξε νὰ εἶσαι ἔτοιμος νὰ παρουσιασθῆς εἰς τὴν πρώτην πρόσκλησιν τῆς Πατριδος, διὰ νὰ ὑπηρετήσῃς ὑπὸ τὴν ἐνδοξον ὀθωμανικὴν σημαίαν.

ΚΩΣΤΑΣ. (Μὲ κάποιαν συστολήν).— Μά, μπῆ μου ἐγὼ εἶμαι ἀπαλλαγέντας. Εἶμαι 58 χρονῶν!...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. (Κλείων τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμὸν καὶ γελῶν μετὰ πορηρίας).— Ἄ! ἄ! πάλιν καρᾶ μου! Θαρρεῖς, πῶς θὰ μὲ γελᾷς μὲ τὰ ψεύτικα γένεια, ποῦ ἔβαλες; Δὲν εἶναι ἀκόμη νὰ ναβάλι, οὔτε καὶ περνοῦν σ' ἐμένα αὐτά! Στὸ νοφοῦζι σου γράφει πῶς εἶσαι μόνον 23 χρονῶν καὶ σὺ θέλεις νὰ πειάσῃς γιὰ 58! Μ' αὐτὸ τὸ ψέμμα θέλεις νὰ γλυτώσῃς; Ἀλλοίμονο στὰ χόλια σου!

ΚΩΣΤΑΣ. (Ἀμνηχανῶν).— Μά, μπῆ μου, ἀλήθεια εἶμαι 58 χρονῶν. Ἄν θέλῃς μάλιστα, εἶμαι σωτᾶ--σωτᾶ 58 χρονῶν, τριῶν μηνῶν, καὶ δυόμισιν ἐβδομάδων!...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. (Ὁργιζόμενος).— 58 χρονῶν καὶ τὰ ρέστα; Μά, δὲ μοῦ λές, τοῦ λόγου σου, μπάς καὶ θέλεις νὰ χοροῖδέψῃς μὲ τὴν ἐξουσία; Σιγά-σιγά θὰ πῆς, πῶς εἶσαι ὀγδοντάρης!...

ΚΩΣΤΑΣ. (Ἐπιμένων).— Μά, μπῆ μου, δὲν μπορῶ νὰ λιγοστέψω καὶ τὰ χρόνια μου. Μακάρι νάμουνα 23 χρονῶν, κατὰ πῶς τὸ θέλει ἡ ἀφεντιά σου! Μά, νά, ποῦ εἶμαι 58 χρονῶν καὶ κάτι παρσπάνω!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. (Μὲ τόνον ξηρόν).— Αἶ, φθάνει! Μὴ ξεχνᾷς πῶς τ' ὀστεῖα, ὅσο καλὰ κι' ἂν εἶναι, ἔχουν πάντα ἓνα τέλος. Ἐνα γερο-λῦκο σὰν ἐμένα κάπως δύσκολα τὸν γελοῦν μὲ τὰ παραμύθια τῶν 58 χρονῶν!... (Δείχνει μὲ τὸν δάκτυλον τὴν γενειάδα τοῦ Κῶστα).— Ἐλα!... βγάλε αὐτὰ τὰ ψεύτικα τὰ γένεια!... Ντροπὴ σου νὰ μασκαρεύεσαι ἔτσι παρσπάνω!

ΚΩΣΤΑΣ. (Ἀπορῶν).— Νὰ βγάλω τὰ γένειά μου! Μά, αὐτά, μπῆ μου, δὲν εἶναι ψεύτικα. Τὰ τρέφω τόρα καὶ 30 χρόνια! (Τραβᾷ μὲ δύναμι τὴ γενειάδα του.) Νά, διέ, μπῆ μου, ὅσο καὶ νὰ τραβήξω δὲν βγαίνουν!...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. (Μὲ θανασιαν πεποίθησιν).— Καὶ τάχα τί μ' αὐτό; Ἄν δὲν βγαίνουν, θὰ πῆ πῶς τὰ κόλλησες μὲ τουτκάλι!

ΚΩΣΤΑΣ. (Κατάπληκτος).— Μά, μπῆ μου!...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. (Ἐπιτακτικῶς).— Σουτ! Σιωπή! Μ' ὄσα κι' ἂν εἴπῃς, γιὰ μένα εἶσαι 23 χρονῶν. Τόσο γράφει στὸ νοφοῦζι. Μεταβολή!... Μόρς!...

ΚΩΣΤΑΣ. (Ἐν ἀπελπισίᾳ ὑψώνει τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐξερχόμενος ἀναφωνεῖ).— Ὁ Θεὸς ἄς φροντίσῃ γιὰ τὰ δώδεκα ἐγγόνιά μου!

ΣΚΗΝΗ Γ΄.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. (Ἀνσθύμως πρὸς τὸν κλητήρα).— Κάλεσον τὸν Στρατὴν Ρεβιθούλην!

ΚΛΗΤΗΡ. (Ὡς ἀνωτέρω).— Στρατὴ Ραβιτούλ!... Στρατὴ Ροβιτούλ!... Στρατὴ Ρεβιτούλ!...

ΣΚΗΝΗ Δ΄.

[Εἰσέρχεται ἓνα παιδάκι μὲ κοντὰ πανταλόνια καὶ μὲ μιὰ σφοῦρα στὸ χέρι.]

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. (Εἰς τὴν θεάν τοῦ παιδαρίου συνοφρονοῦται, προσβλέπει λοξῶς καὶ ἀναφωνεῖ).— Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου περὶ στρατολογίας τῶν μὴ Μουσουλμάνων προσκαλεῖσαι νὰ ὑπηρετήσῃς ὑπὸ τὰ ὄπλα!

ΣΤΡΑΤΗΣ. (Μὲ παιδικὴν ἀφέλειαν).— Ἐγὼ θὰ εἶμαι βέβαια ὁ στρατηγός! Μά, ποῦ εἶναι οἱ μολυβένιοι στρατιῶται; Ἐμένα ὁ μπαμπᾶς μου δίνει κάθε χρόνο, τὴν ἀρχηγονιά!... Ἐφέτος μου εἶπε, πῶς θὰ μὲ ἀγοράσῃ περὶ πολλούς, γιατί, λέει, θὰ τελειώσω τὰ ἐννέα καὶ θὰ μπῶ στὰ δέκα. Ἐμένα μ' ἀρέσουν πολὺ οἱ στρατιῶτες. Ὁ μπαμπᾶς μου εἶπε πῶς θὰ μὲ βάλῃ στὸ στρατιωκὸ σχολεῖο, ὅταν μεγαλώσω!... Θά!...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (ἀυστηρῶς).— Ἄφησε τῆς ἀνοησίας κατὰ μέρος! Δὲν εἶσαι ποιά μικρὸ παιδί! Σκέψου πῶς ἀπὸ σήμερον εἶσαι στρατιώτης. Νά, τὸ νοφοῦζι σου γράφει πῶς εἶσαι 22 1)2 χρονῶν. Φρόντισε λοιπὸν νὰ εἶσαι ἔτοιμος ὅταν θὰ προσκληθῆς ὑπὸ τὰς σημαίας!

ΣΤΡΑΤΗΣ (στρέφει τὴν σφοῦράν του).— Μὰ ἐγὼ εἶμαι ἐννιά χρονῶν! Ὑστερὰ ἀπὸ λίγες μέρες θὰ μπῶ στὰ δέκα!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (μὲ θυμόν).— Βλέπω πῶς ἐσὺ πῆρες ἀπὸ τὴν ἀνάποδη τὴ φόρσα, ποῦ ἤθελε νὰ παίξῃ προτῆτερα ὁ Κῶστας Σακαλῆς. Μ' αὐτὰ ὅμως δὲν θὰ μπορέσῃς οὔτε σὺ νὰ γλυτώσῃς ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν. Σύμφωνα μὲ τὸ νοφοῦζι σου εἶσαι 22 1)2 χρονῶν. Λοιπὸν, εἶσαι στρατιώτης.

ΣΤΡΑΤΗΣ. (Μειδιῶν).— Θέλω βέβαια νὰ εἶμαι στρατιώτης, δεκανέας μάλιστα, καὶ νὰ ἔχω μπροστά μου κάμποσους μολυβένιους στρατιῶτες, νὰ τοὺς κάνω γυμνάσιο. Ἐτσι θὰ γλυτώσω κι' ἀπὸ τὸ σχολεῖο! (Παρακλητικῶς). Μπαρμπα! δός μου ἓνα μεταλλίσι ν' ἀγοράσω κοῖνάκια!...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. (Μένει κόκκαλο. Μετ' ὀλίγον συνερχόμενος ἐκ τῆς ἐκπλήξεως διατάσσει τὸν κλητήρα νὰ ἀδηγήσῃ τὸν στρατεύσιμον ἐκτὸς τοῦ δωματίου. Ὅταν ἔμεινε μόνος ἤρχισε νὰ διασελεῖζῃ τὴν αἰθούσαν μονολογῶν). Ἡ αὐτοὶ εἶναι βαγαπόντες, ἢ ἐκεῖνοι ποῦ ἔγραφαν τὰ νοφοῦζια ἦσαν γιὰ δέσιμο!...

ΠΑΠΑ-ΓΑΛΛΟΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

— Ξέρεις ποῦ ἦρα τὸ μπελλά μου μὲ τὸν διευθυντὴ τῆς Ἰωαννιδείου;

— Γιατί;

— Κάθε λίγο μου φορτώνεται νὰ ἀφιερῶσω κάτι στὴν Σχολή. Καὶ καθὼς βλέπω πρέπει στὸ τέλος ν' ἀφιερῶθῶ κι' ἐγὼ γιὰ νὰ ἡσυχάσω.

ΠΑΡΑΛΗΡΗΜΑΤΑ

Ἐγὼ εἶμαι ὁ Πρόεδρος τῶν Προέδρων . . .
 Εἶμαι ὁ πολυεδρότερος τῶν πολυέδρων . . .
 Ἄπλώνω στὸν ἥλιο τὴ μιὰ καὶ τὴν ἄλλη μου ἀριδα
 Καὶ μοῦ εἶνε ἀδιάφορο τί γράφει ἢ κάθε ἐφημερίδα !

Προεδρεύω δὲ πέντε-ἕξι συντεχνίες χωριστά . . .
 Ἐνδιαφέρομαι στὰ συμφέροντά τῶν χειροπιαστά.
 Εἶμαι καὶ Πρόεδρος μονομιᾶς σ' ὅλες μαζί
 Καὶ τῆς ἀρμέγῳ μονοροῦθι σὰν ἓνα βυζί !

Εἶμαι ἐπίτροπος ἐκκλησίας εἶμαι καθηγητής,
 Σὲ κάθε χρήσιμο πράγμα γίνομαι πάντα εἰσηγητής.
 Παρ' ὀλίγον θὰ ἴδω καὶ Τράπεζα Λαϊκὴ
 Εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐξελεγόμεν ταμίας . . . πανοικεί !

Γράφω περισπούδαστα ἄρθρα τρανταχτά,
 Δημοσιεύω πραγματείες γιὰ κάθε τι στὰ πεταχτά !
 Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι μὲ γεραίρουν καὶ μὲ τιμοῦνε
 Καὶ μόνον οἱ ἀχάριστοι ἀρτοεργάται μὲ πολεμοῦνε !

Ἐγὼ ὅμως ἔχω τὴν συνείδησί μου ἀναπαυμένη,
 Ἀφ' οὗ ἔχω πρωτίστως τὴν κοιλίτσα μου τιλωμένη.
 Κ' ἔτσι ἀπλώνω στὸν ἥλιο τὴ μιὰ καὶ τὴν ἄλλη μου ἀριδα
 Χωρὶς πεντάρα νὰ δίνω γιὰ ὅσα γράφει ἢ κάθε ἐφημερίδα !

ΘΕΣΙΟΗΡΑΣ

ΤΟ ΡΕΚΟΡ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἐπὶ τέλους εἶναι πλέον βέβαιον ὅτι πῆραν τὸν κατήφορον στὰς ἐφευρέσεις καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ἀκόμη καὶ ἀπ' ἐδῶ κι' ἐμπρὸς δὲν θὰ μποροῦν νὰ μιλήσουν μπροστά μας οὔτε λέξι γιὰ ἐφευρέσεις γιατί θὰ γνωρίζουν τὸ μᾶστορή τους.

Καὶ ποῖος θὰ τὸ ἐπίστευε ποτὲ, ὅτι τὴν δόξα τῶν τελευταίων σπουδαίων ἐφευρέσεων πᾶ τὴν ἐκευδίζαμεν ἐμεῖς οἱ Θεσσαλονικεῖς καὶ μάλιστα ὁ μαχαλᾶς τοῦ Ἀι—Νικόλα.

Καὶ ὅμως εἶναι σωστὸ καὶ βέβαιο καὶ σᾶς τὸ βεβαιώνω κι' ἐγὼ μὲ χίλιους ὄρκους ποῦ τὸ εἶδα μὲ τὰ μάτια.

Ὅπως ἐγράψαμε εἰς τὸ προηγούμενον φύλλο μερικὲς κυρίες, ἐπειδὴ ἐζήλεσαν ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία ποῦ ἔκανε ἐκείνη ἢ ἐλαφρὰ κυρία ποῦ κάθεται στὸν τρίτο μῶλο, καθὼς ἐμάθαμε θετικά, ἔβαλαν ὅλα τὰ δυνατὰ νὰ τελειοποιήσουν τὴν ἐφεύρεσι, γιατί ἐκείνη ἢ κυρία ἐπέταξε μὲ τὸ καπελλοπλάνο τῆς, ἀλλὰ χωρὶς τιμόνι καὶ ἔτσι τὴν ἔαυρεν ὁ ἀέρας ὅπου ἔτυχε.

Προχθὲς λοιπὸν μία κυρία ἀπ' τὸ μαχαλᾶ τοῦ Ἀι—Νικόλα ἐπέτυχε καὶ ἔκαμε ἓνα καπελλοπλάνο, μὲ τιμόνι ὅμως, καὶ ἔτσι μπορεῖ νὰ πηγαίνη ὠρισμένα ὅπου θέ-

λει καὶ ὄχι ὀπιου τὴν σέρουν τὰ ρεῦματα τοῦ ἀνέμου.

Καὶ νὰ δῆτε ποῦ ἢ ἐρ' ἔρσις εἶναι πολὺ ἀπλῆ. Ὅλο αὐτὸ τὸ καπελλοπλάνο εἶναι μιὰ φέριμα καπέλλου μὲ γύρον ἑνὸς μέτρου, μὲ δύο πτερὰ σιελάγια.

Νᾶ, λοιπὸν ποῦ ἔχομε τὸ ρεῦμα τῶν ἐφευρέσεων γιατί ἡ δική μας εἶναι ἀπλὴ καὶ μὲ λίγα ἔξοδα.

Εἶναι μὲν ἀλήθεια ὅτι τὰ μικρὰ μηχανήματα τοῦ καπελλοπλάνου αὐτοῦ παραγγέθην καὶ ἔγιναν στὰς Ἀθήνας. Ἀδιάφορον δὲ μὲ ἢ ἐφευρέσεις εἶναι ντόπια καὶ θὰ ἔχομεν ἐμεῖς τὴν δόξα τῆς ἐφευρέσεως.

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΜΡΙΑΣ

ΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

ΗΛΙΚΙΑΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ὅσο πὺ νέα εἶνε ἡ γυναῖκα, τόσο πὺ εὐτυχισμένος εἶνε κανεῖς.

Ἀπὸ δέκα πέντε ἕως δέκα ἑπτὰ ἔτη, ἡ γυναῖκα δίδει τὸν ἔρωτά τῆς, γιὰ νὰ λάβῃ τὸν ἔρωτα ἄλλου.

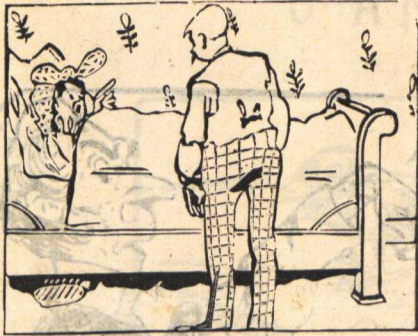
Ἐπειρὰ ἀπὸ τὰ δέκα ἑπτὰ ἕως τὰ εἴκοσι ἡ γυναῖκα εἶνε μία ζύμη ἀπὸ προσποιήσεις καὶ ἀπὸ συγκινήσεις.

Ἀπὸ τὰ εἴκοσι ἕτη, ὡς μὴ ζητῇ κανεῖς νὰ εὕρησ' αὐτὴν ἐρωμένην πιστήν.

Ἡ ὡμορφὴς γυναῖκες ποῦ ἔχουν παράση τὰ εἴκοσι χρονᾶκια ἔχουν μάθη πὺ τὴν τέχνη νὰ κάμουν τῆς ματιές τους διαπεραστικὲς καὶ γεμάτες ἀπὸ μυστήριον καὶ μὲ αὐτὲς προσπαθοῦν νὰ μαγνητίσουν κανένα καὶ νὰ τὸν κάνουν νὰ προσκολληθῇ σ' αὐτὲς γιὰ πάντα ! Καὶ αἰόλι—μονο.....

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

ΑΟΣΜΟΝ ΚΑΘΑΡΣΙΟΝ

1.—Προχθές ή κυρία Άγαθοπούλου ξύπνησε με μεγάλη ζαλάδα, ανακούλες και πόνους στο στομάχι.

Ο προσκληθείς κατεσπευσμένος ιατρός διέταξε δραστήριον καθαρτικόν, έγραψε την συνταγήν, διέταξεν αυστηράν δίαιταν και άπλήθει.

Η κυρία Άγαθοπούλου, ή οποία δέν ήμπορεί να υποφέρει τη μυρωδιά του καθαρτικού, έκαμε χίλιες δυό παραγγελίες εις τον άνδρα της να ζητήσει από τον φαρμακοποιό να του ετοιμάση ένα καθάρσιον, που να μη μυρίζει καθόλου.

4.—Ο Άγαθόπουλος ήπιε μονορούφι τη λεμονάδα, σκούπισε τα μουστάκια του, έπλατάγισε τη γλώσσά του με προφανή ευχαρίστησιν και με ύπομονήν, την οποίαν θα εξήλευαν και οι στωικοί φιλόσοφοι της αρχαιότητος, ήρχισε να περιμένη. Το καθάρσιον όμως δέν εφαινετο και ο Άγαθόπουλος έστενοχωρείτο, σκεπτόμενος ότι ή γυναίκα του άνυπομονούσε και θα του έβγαζε της φωνές, όταν θα γύριζε στο σπίτι.

2.—Ο Άγαθόπουλος ειπε στην αγαπημένη του γυναικούλα, να μείνι ήσυχη. Ύστερα ξεκίνησε για το φαρμακείο και με παρακλητική φωνή ζήτησε το καθάρσιον, που έγραψε στη συνταγή ο ιατρός, με την ιδιαιτέραν σύστασιν να μη μυρίζει καθόλου.

—Μη σέ μέλει, φίλε μου, μη σέ μέλει. Εγώ έχω μοναδικήν ειδικότητα εις τό είδος αυτό. Κάθησε μια στιγμή να τό ετοιμάσω και να διης —του άπήγγησεν ο φαρμακοποιός λαμβάνων την συνταγήν και αναγινώσκων τό περιεχόμενό της.

5.—Πέρασαν ακόμη όλίγα λεπτά. Ο Άγαθόπουλος έχασε την ύπομονήν και φωνάξας τον φαρμακοποιόν τον ηρώτησε αν θ' άρχισή πολυ άκόμη.

—Μά τί εύχή, δέν εννοώσες τίποτε άκόμη; ειπεν ο φαρμακοποιός εκπληκτος.

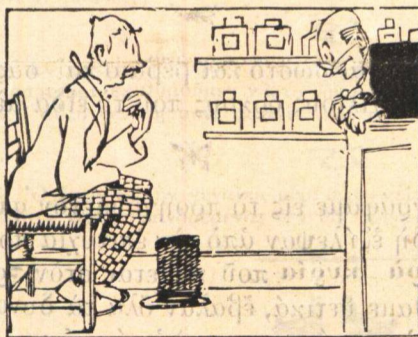
—Όχι, γιατί αυτό;

3.—Ο φαρμακοποιός χάθηκε στα πίσω του καταστήματός του. Σε λιγάκι ενεφανίσθη μ ένα ποτήρι στο χέρι.

—Γιά να μη στενοχωρησαι περιμένοντάς —λέγει εις τον Άγαθόπουλον — πιά αυτήν την λεμονάδα, που πωλήγγειλα για σένα. Ως που να ετοιμάσω τό γιατρικό, συ θα την έχης πιά και έτσι θα μείνωμε και οι δύο ευχαριστημένοι.

Και ταύτα λέγων ο φαρμακοποιός ξαναχάθηκε στ' άπίσω του καταστήματός του.

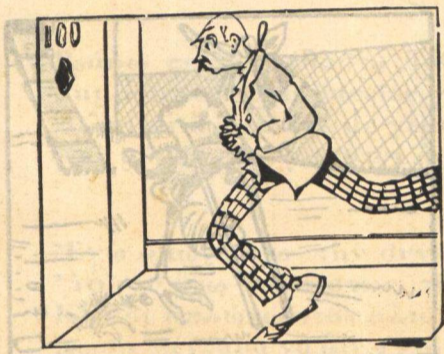

6.—Ο φαρμακοποιός έδειξε σημεία έκτάκτου ευχαριστήσεως.

—Δέν με ειχες παρακαλέσει να σου κάνω καθάρσιον χωρίς μυρωδιά; Η λεμονάδα που ήπιες, ειχε μέσα της τό γιατρικό. Δέν είσαι ευχαριστημένος;

7.— 'Αθεόφοβε !... ανέκραξε τότε έξω φρενών ο 'Αγαθόπουλος. Ποιός σου είπε νά με ποτίσης τή λεμονάδα σου, αϊ; τὸ καθάρο ο δὲν ἦταν γιὰ μένα. Ἦταν γιὰ τὴ γυναῖκά μου ! Αὐτὴ εἶνε ἄρρωστη καὶ ὄχι ἐγώ ! Καὶ τώρα τί νὰ κάνω ;

8.— Καὶ πράγματι τί νὰ ἔκαμνε ὁ καϊμένος ; Εἶχεν ἀρχίσει νὰ νοιώθῃ μέσα του τὴν ἐνέργειαν τοῦ καθαρκτικοῦ. Καὶ φαίνεται πὸς τὸ φάρμακο ἦτο πολὺ ἐρασιτήριο, γιὰτὶ μόλις τοῦ ἔμεινε καιρὸς νὰ πεταχθῆ ἀπὸ τὸ φαρμακεῖο ἔξω.

9.— 'Όταν πῆγε στὸ σπίτι καὶ διηγῆθηκε τὸ πάθημά του στὴ γυναῖκά του, ἔπρεπε νὰ εἰσθε ἐκεῖ γιὰ ν' ἀκούσετε τὸν ἐξάψαλμο, ποῦ τοῦ ἔβαλε τὸ τρυφερόν ἡμῶν του. Ἡ κυρία 'Αγαθοπούλου, ἡ ὁποία εἶχε ἀρχίσει νὰ ἔχῃ πικρετο, στόλισε τὸν ἀνδρούλη της με τρεῖς καὶ με λουλούδια. Τὸν πέρασα τὸν ἐτυτυχῆ ἀπὸ τὸ ψιλὸ τὸ κόσκινο. Ἀπὸ ἐγωιστὴ ὡς βλάκα. Σὰν νὰ εἶγε ὁ κακομοῖρος ὄρεξι νὰ πῆ ἕνα γιαιτρικό, ποῦ οὔτε στὸ νοῦ του τὸ ἔβαλε ποτέ του.
Τέτοιες ὁμως εἶνε ἡ γυναῖκες. Δὲν φθάνει τί τραβοῦν οἱ ἄνδρες γι' αὐτές, τοὺς βρίζουν κι' ὅλα.

Ο ΜΙΜΟΣ

'Ανθοδέμας καὶ στεφάνους
γιὰ κηδείας καὶ γιὰ γάμους
μέρα, νύχτα, πρωί, βράδυ
βρίσκεις στὸν Εὐριβιάδην
τοῦ γνωστοῦ Κωνσταντινίδην
καὶ ἀνθέων πλεῖστα εἶδη
Φτύνια χάρις κι' εὐωδιά
ὁποῖος θέλει θρῆ παιδιὰ
ἢ στὸν "Αἰ Θανάδην πλάγι
ἢ στὸν «'Όλυμπόν» ἄς πάγη.

ἭΧΩ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ,,

'Αλλαγὴ τῆς νύφης.
— Πῶς! τὰ ἐχάλασες με τὴν ἀρραβωνιαστικιά σου;
— Βέβαια.
— Καὶ γιατί;
— Μοῦ ἔχει χίλιες φορές ὡς τώρα εἰπῆ, ὅτι ἔσοδεύει πενήντα λίρες τὸ χρόνο στὴ μοδίστρα της, κι' ἄλλες τόσες ἢ μητέρα της καὶ συράντια ἢ μία ἀδελφή της· κι' ἄλλες τόσες ἢ ἄλλη. Δοιπὸν δὲν θὰ πάρω αὐτήν.
— 'Αλλὰ ποῖαν;
— Τὴν μοδίστρα της!

Εἰς τὴν ἀστυνομίαν:
— Κύρ ἀστυνόμε, ἤθελα νὰ δῶ τὸν κλέφτη ποῦ μπῆκε χθὲς τὸ βράδυ στὸ σπίτι μου.
— Τί νὰ τὸν κάνης;
— Νὰ καταλάβω πῶς μπόρεσε νὰ μπῆ στὸ σπίτι μου χωρὶς νὰ τὸν πάρῃ μουραδιὰ ἢ γυναῖκά μου!

Μετὰ τὴν κηδείαν τῆς συζύγου.
— Σὰς ἔφερα τὸν λογαριασμὸν τῆς θανῆς.
— Καὶ πόσος εἶναι;
— 'Οκτὼ λίρες.
— Μὰ θὰ εἶναι τοῦλάχιστον τὸ τελευταῖο βάσανο, ποῦ μοῦ δίνει;

Συζυγικαὶ ἀβρότητες.
— Γιατί δὲν ἔδωσες ἐλέημοσύνη σ' αὐτὸν τὸν τυφλό;
— Γυναῖκα, εἰς τοὺς τυφλοὺς χρεωστῶ τὴν δυστυχίαν μου.
— Γιατί;...
— Διότι καὶ ὁ ἔρωσ εἶναι τυφλός.... "Αν δὲν ἦτο θὰ σ' ἔπερνα;

'Εκεῖνος κ' ἐκεῖνη:
— Δοιπὸν δὲν με καταδέχεσαι; Καλά! ἀλλὰ μὴ νομίσης ὅτι πάντα θὰ εἶμαι ὑπάλληλος.
— Τὸ πιστεῶ. Μπορεῖ νὰ σὲ παύσουν.

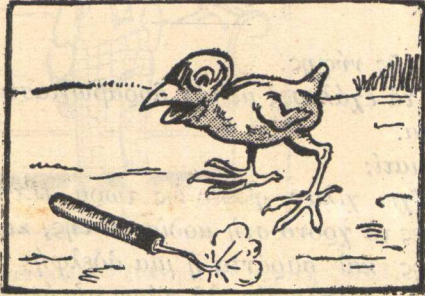
'Η μικρά.
— Μπαμπά, τί θὰ πῆ αὐγὰ ἄ λὰ κόκ;
Καὶ ὁ Κουτεντιάδης: Αὐγὰ ἄ λὰ κόκ, θὰ πῆ αὐγὰ τοῦ κόκορα...

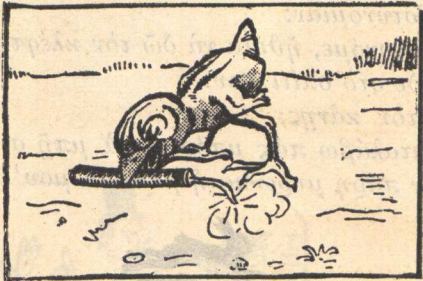
Εἰς τὸ θέατρον:
— 'Απὸ τί θέλετε νὰ σὰς ἀπαλλάξω, κυρία;
— 'Απὸ σὰς κύριε!

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΤΙ ΘΗΡΙΟ ΠΟΥ ΕΙΝΕ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ!

1.— Μπά ! Τί είνε αυτό ; Σάν σκουλήκι μοιάζει. Και τί μεγάλο ! Και πώς πεινώ ! Μπαλώθηκα για καλά.

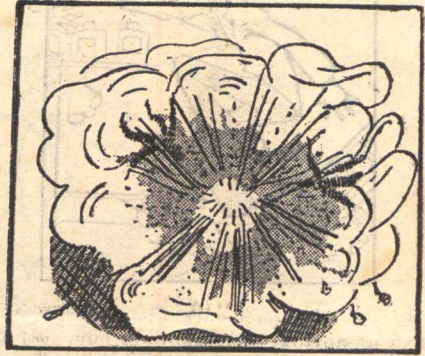
2.— Διάβολε ! Τί σκληρό ποῦ είνε. Ποιὸς ξέρει σάν πόσων χρονῶν νὰ εἶε. Ἐδῶ, μωρὲ μάτια μου, χρειάζονται σκυλίτικα δόντια!

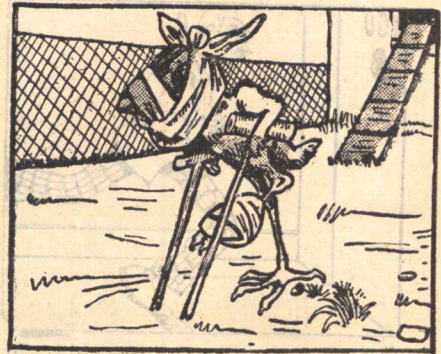
3.— Για στάσου, νὰ τὸ πιάσω ἀπ' τὴν ἄλλη ἄκρη... Κουτὸ ποῦ εἶμαι ! Αὐτὸ δὲν εἶνε σκουλήκι. Εἶνε πούρο, ποῦ καπνίζουν οἱ ντιστεγκέδες!

4.— Ἄς τὸ δοκιμάσω νὰ διῶ τί νοστιμάδα ἔχει. Οἱ ἄνθρωποι ποῦ τὸ καπνίζουν κἄτι εὐὰ ξέρουν. Μὰ τί οὐσία τάχα βρίσκουν ;

5.— Ἄϊ - ἄϊ - ἄϊ ! Μανούλα μου, χάθηκα ! Τί κακὸ εἶνε τοῦτο ποῦ με βρῆκε ! Βοήθεια ! βοήθεια ! Μὲ σκότωσαν !

6.— Μωρὲ τί θηρίο ποῦ εἶνε ὁ ἄνθρωπος ! Πάει καὶ σοῦ κάνει κἄτι ἐφευρέσεις, γιὰ νὰ σακατεῦη τὸν κόσμο. Φτού, νὰ χαθῆ!

ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΠΕΡΙ ΑΝΔΡῶΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚῶΝ

ΑΝΑΚΑΤΩΜΕΝΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

— Ὁ γάμος εἶνε φραγμὸς τῆς ἐξ ἐνστικτοῦ ἀπαθείας τοῦ ἀνδρός. (Νὰ τὸ πιστεύσωμεν;)

— Ἡ εὐκροίνεια ἐγκλείει μυρία θελητῆρα. (Αἱ δὲ πολυθελητῆρα ἐγκλείουν εὐκροίνειαν;)

— Οἱ ἄνδρες ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας ὁμολογοῦν τὸν ἔρωτά τους, ἐνῶ αἱ γυναῖκες τὸν κρύπτουν ἐπὶ πολὺ. (Μήπως ἀπὸ ὑπεροβουλίαν;)

— Αἱ ὡραῖαι γυναῖκες ἐγκαταλείπονται ὅταν γηράτουν καὶ οἱ σοφοὶ ὅταν ἀποβλακωθοῦν. (Οἱ δὲ βλάκες;)

— Ἐν πρῶγμα ἐντυπῶνται εἰς τὴν μνήμην μας τόσῳ ξηρότερα, ὅσο περισσότερο ἐπιθυμοῦμεν νὰ τὸ λησμονήσωμεν. (Γι' αὐτὸ δὲν λησμονεῖ κανεὶς, καὶ τὴν συγχωρημένη... σύζυγο;)

— Ὁ ἔχων κακὴν γυναῖκα εὐρίσκεται εἰς τὴν κίλατ.ν. (Ὡστε κανεὶς πανδρεμένος δὲν θά πάγῃ στὸν Παράδεισο;)

Μεταξὺ δεσποινίδων.

— Καλέ, δὲν ντράπηκε ἡ Σανδύπη νὰ πάρῃ ἄντρα ἀπὸ τέτοια πρόστυχη οἰκογένεια;

— Μὰ αὐτὴ δὲν πῆρε τὸν ἄντρα ἀπ' τὴν οἰκογένειά του· αὐτὸς τὴν πῆρε ἀπ' τὴν οἰκογένειά της.

Παπούτσια στέργα καὶ κομπὰ
καὶ μὲ τιμὴ κῶμ-σὶ κῶμ-σά
ἔς τοὺς Ζαχοπούλους χρονικεῖς
θὰ πάρτε Θεσσαλονικεῖς!

Εἰσοδία τὴν Ἀγορά;

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ

ΚΑΙ ΘΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΘΗΤΕ
ΣΕ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΕΜΜΟΡΦΙΑ

ΜΠΙΡΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ
ΚΑΙ ΜΕΖΕΔΕΣ ΕΚΛΕΚΤΟΙ

Σοῦ περισσεύει ὀλίγο χρῆμα;
Μὴν τὸ ξεδεύεις γιὰ εἶνε χρῆμα.
Τρέξε οὖν τὴν Τράπεζαν τῆς Μικελίνης
Ταμιευτήριον τὸ λαϊκὸ
λίγα θὰ δόξης πολλὰ θ' ἰπέροξη,
μὲ τισσεράμισον τοῖς ἑκατό.
Κι' ἔτσι χωρὶς ἀνακολία
ἀποκτῆς περισσοῦ.

Ἄστέριος Γούσιου ὁ γνωστὸς
καὶ ρέντης χαρτοπώλης
στάς Σέρρας ὁ μοναδικὸς
προμηθευτὴς εἰκόνων
βιβλίων καὶ κανόνων
τῆς νεολαίας ὅλης
πωλεῖ παντοῦα ὑλικά τῶν χειροτεχνημάτων
κι' ἀπαγορεύει πώλησιν κρυφομεϊδιαμάτων

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ ΣΤΩΦΕΡ

ΜΟΝΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ & ΠΑΣΑΝΙΚΑΣ

Ὁ θέλων ἀμέριμνα νὰ ζήσῃ
κι' ἀποθανὼν κληρονομία ν' ἀφήσῃ
στὴν Consolidated ν' ἀσφαλισθῇ,
ἂν καλῶς ξέρει νὰ σκεφθῇ,
τοῦ Χατζοπούλου, Κιάντιου, Νανώρα
καὶ τὸν παρὰ του νὰ πάρῃ σὴν ὥρα.
Καὶ τὴν National Protector τῆς πυρκαϊᾶς
ἀντιπροσωπεύει ἡ ἴδια τριάς.

Καβαλλιώται κάθε βράδον
στοῦ Στρατῆ Ζαχαριάδου
Χίλων λογίων θὰ εἴητε εὐχόμεναις κον-
καὶ χάρι στὸ σεβόρισμα καὶ νόστιμους με-
Μά καὶ κονιάκ ἑλληνικὸ καθὼς καὶ τσοκο-
μπύρα ἀφράτου καὶ ποτὰ ποικίλα ροδολάτα
εἰς τοὺς «Φιλίππους» ὅλοι σας παγαίνετε
να βρῆτε εὐχαρίστησι κι' ἀρχοντικὸ ραχατι.

Ὅποιος θέλει νὰ ψωνίσῃ
εἶδη τῆς πολυτελείας
στ' Ἀναστασιάδου καὶ Ραδίση
ἄς παγαίνει ἀπ' εὐθείας
ἐκεῖ βρίσκει ὅτι θέλει
καὶ γιὰ φτήνια ἄς μὴ τὸν μέλλῃ
Τὸ Ἑρμεῖον ἔχει ἤδη
στολισμοῦ παντοῦα εἶδη.

Στὴν Ξάνθου εἶν' ἡ «Ρούμελ»
ξενὼν μοναδικὸς
χωρὶς ξανθομανοειδερεῖς,
ῥθηνὸς καὶ παστρικός

Χωρὶς συλλογὴ πολλή
καὶ χωρὶς πολὺ ν' ἀργήσῃτε
τρέξετε στὴν «Ἀνατολήν»,
ἀσφάλειαν ἑλληνικὴν
στάς πληρωμὰς τῆς τακτικῆς
τὴν ζωὴν σας ν' ἀσφαλίστε.
Ἔχει ἐγγύησιν τῶν κεφαλαίων
καὶ δίδει μέρισμα πολὺ γενναῖον.

Τύποις Η. Σ. Ἀρδίτη

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ «ΒΕΛΟΥΣ»

ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΛΟΓΕΡΠΟΥΛΟΥ-ΒΕΛΛΙΔΟΥ

(Παρά τὴν «ΝΕΑΝ ΑΔΗΘΕΙΑΝ»,)

Συνδρομὴ ὠρισμένη καὶ προπληρωτέα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ	Γρ. ἀργ.	45
Ἐν τῷ Κράτει	» »	54
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν	φρ. χρ.	15
Ἐξάμηνοι τὰ ἡμίση		
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσσίον		

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς εἶνε ἔγκυρος μόνον ὅταν ᾖ ἔσθῃ τὴν ὑπογραφήν Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ ἢ Ι. ΜΗΗΤΟΣ.

μὴ ἐξηγεῖται εὐκόλως, ὅταν σκεθῆ κανεῖς ὅτι ἡ συζήτησις ἐστρέφεται περὶ τὰ... οἶνοπνεύματα.

Η ΠΕΙΛΗΘΗ μάλαστα πρὸς στιγμὴν ὑπουργικὴ κρίσις. Ἐν τῷ ὅλῳ ἔμειναν εὐχαριστιμένοι καὶ μόνος εἶχε παράπονα ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων κ. Μποστάνης, διότι τὸν ἐπρόλαβεν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν μυστηρίων ἄλλος συνάδελφός του.

ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ἡ ὑπουργικὴ κρίσις δὲν ἀπεδοκίμη τελείως. Μετὰ τὸ Κορυμπὰν Μπαϊράμιον ὁ Χιλμὴς... πέφτει! Ἔτσι λέγουσιν τὰ τηλεγραφήματα. Ὁ Χιλμὴ πασῶς ὅμως εἶναι ἀπ' ἐκείνους, ποῦ μόνον κουνιοῦνται καὶ ποτὲ δὲν πέφτουν. Κάθε φορὰ, ποῦ ψάλλεται τὸ τραγοῦδι τῆς πτώσεώς του, ἀκούεται καὶ ἡ ἐπωδός: «Μόν, τὸ λές καὶ δὲν τὸ κάνης, βάλθηκες νὰ μᾶς πεθάνης»!

Η ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ἐκλογὴ Σερβίων πῆρε τὸ δρόμο της. Ὁ Βαυβακάς ἀνέρχεται σιγά-σιγά ἀλλ' ἀσφαλῶς τὰς βαθμίδας αἱ ὁποῖαι ἔδρουν πρὸς τὸ δημοσίον ταμεῖον. Ἐν τῷ μεταξύ μᾶς ἤλθεν ἡ εἰδησις ὅτι ὁ κ. Κουσίδης ἀπελπίσθεις νὰ ἐπιτύχη τὸν τίτλον τοῦ Πατρὸς τοῦ Ἐθνους περιεβλήθη τὸ ἀξίωμα τοῦ Δημοτικοῦ Ἀρχοντος ἐκλεγείς Δῆμαρχος Γρεβενῶν. Ἐἰς τὸ ἀκουσμα αὐτὸ μία κακὴ γλώσσα ἐψιθύρισεν: ἀπὸ Δῆμαρχος... κλητῆρας.

Α ΝΕΓΝΩΣΑ εἰς τὴν «Νεάν Ἀληθείαν» ἐν πολὺ περιέργῳ διάφορον περὶ Κάτω Κοπανοῦ τὸ ὁποῖον μοῦ ἐκοπάνησεν ἀρετὰ τὸ μυαλό. Οἱ Ὁρθόδοξοι—λέγει— παρέδωκαν τὰ κλειθροῦ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν Καϊμακάμην. Οἱ σχισματικοὶ θραύσαντες τὴν κλειθρὰ εἰδῆλθον ἐν ἀλαλαγμοῖς ἐντὸς τοῦ ναοῦ. —Σὰς βεβαιῶ ὅτι δὲν ἠμπορεῖς νὰ καταλάβῃς γιατί ἀπέσπασαν οἱ Ὁρθόδοξοι τὰ κλειθροῦ οὔτε γιατί ἔθραυσαν οἱ Σχισματικοὶ τὴν κλειθρὰ. Ὅποιος ἠμπορεῖ νὰ μοῦ λύσῃ αὐτὸ τὸ μυστήριον, θὰ μὲ ὑποχρεώσῃ πολὺ ἂν τὸ πράξῃ ταχέως, διότι «οἶκ' εἶ με καθεῦθεν τὸ τοῦ ἄρεστερο τῆς «Νεᾶς Ἀληθείας», τρώπαιον».

Ο ΤΟΞΟΤΗΣ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

«... Ἐνῶ μοῦ ἔλεγεν αὐτὰ ἔβηξεν ὀλίγον ἐκτύπησε τὰ δόντια του ἀπὸ τὸ κρύο καὶ ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ σώματός του ἠκούσθη ἓνα κελάρισμα ρυακίου, τὸ ὁποῖον ἸΣΩΣ θὰ προήρχετο ἀπὸ τὴν κοιλίαν του· εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς κρότους προσετέθη καὶ ὁ τῶν ποδῶν καὶ ἓνα καλογερικὸν πτάρισμα, καὶ οὕτως ἀπετελέσθη μία μελωδία, τὴν ὁποῖαν ὅμως ὁ ἄνεμος παύσεν, ἀφήσας μόνον τὰς παραφωνίας της.»

Σ. «ΒΕΛΟΥΣ». — Ἡ ἀνωτέρω ἀφθαστος διὰ τὸ ὕψος τῆς ποιητικῆς εἰκὸν ἐλήφθη ἐκ τοῦ εὐφραντάσιον «Ἀστέρως». Ὁ ἀναγνώστης ἀφίεται ἐλεύθερος νὰ ἐντροφήσῃ εἰς τὴν... κοιλιακὴν μελωδίαν καὶ τὸ ἄκουσμα τοῦ... κελαρίζοντος ρυακίου καὶ νὰ σκεφθῇ ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ... καλογερικοῦ πταρίσματος ἀπὸ τὰ πταρίσματα τῶν κοινῶν ἀνθρώπων.

Ο ΣΤΛΕΚΤΗΣ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

Ἔως τώρα ἤξεύραμε ὅτι ἡ Θεσσαλονίκη ἔχει ἓνα μῶλο. Χθὲς ὅμως ἀνακαλύψαμε πῶς ἡ Θεσσαλονίκη ἔχει πολλοὺς μῶλους.

Καὶ αὐτὴ τὴν ἀνακάλυψιν τὴν χρεωστοῦμε σὲ μιὰ φιλόλογον πρῶτην γραμματιζομένην, τὴν ὁποῖαν ἐρωτήσαμε ποῦ κάθεται, καὶ μᾶς εἶπεν, ὅτι αὐτὴ μὲν κάθεται στὸν τρίτον μῶλο, ἡ δὲ ἀδελφὴ τῆς στὸν πρῶτον.

Μὲ ἄλλους λόγους ἀφοῦ ἡ Θεσσαλονίκη ἔχει πολλοὺς μῶλους, θὰ ἔχη καὶ πολλὰς διώρυγας, δηλαδὴ εἶναι ἴδια κ' ἀπαράλαχτη μὲ τὴν Βενετίαν.

Νὰ ἓνα πρᾶγμα ποῦ τόσα χρόνια δὲν τὸ εἶχαμε καταλάβῃ!

Ἐσχάσαμε μόνον νὰ ρωτήσωμεν αὐτὴν τὴν κυρία ἂν ἔχη γόνδολα στὴν διάθεσιν τῶν ἐπισκεπτῶν της...

ΠΕΙΡΑΧΤΑΚΗΣ

Ἐμπέδυνος συντάκτης Γ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ